

ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅಸಹಾಯಕ ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಬೆಂಡಕಾಯಿ, ಹರಳಕಾಯಿ ಎಳೆಯದೋ ಬಲಿತದೆಯೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮುರಿದು ನೋಡುವ ಕೆಲವರ ಕೆಟ್ಟ ಚಟ್ಟಂದಿಂದಾಗಿ ಒಂದಿಪ್ಪು ತರಕಾರಿಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿರುತ್ತವೆ. ‘ಹೇಳಿದ್ದೆ ತಪ್ಪ ತಿಳಾತಾರೆ, ಬ್ಯಾಸರ ಮಾಡಿಕೊಂತಾರೆ,’ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ ಹುಡುಗ ಅಭ್ಯ ಯುವಕ ಬಾಲನ್. ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದ್ದನ್ನೇ ಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟೆನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಲನ್ ಮನೆಯವರ ಬಗೆ ಒಂದಿಪ್ಪು ವಿವರಣಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾಗಿದೆ. ತಾಯಿತಂದೆ, ಅಣ್ಣಂದಿರು—ಅತ್ಯಿಗೆಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಕೊಳೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಎರಡು ಮನೆಗಳು ಇವೆಯಂತೆ. ಅಪ್ಪೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ವರಗಳೇ ಆಗಿವೆಯಂತೆ.

‘ಅಪ್ಪ ಯಾಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಾಲನ್’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹುಡುಗನ ಮುಖ ಬಾಡುತ್ತದೆ.

‘ಪಾಪ... ಅವರಿಗೆ ಕೆಮ್ಮೆದಮ್ಮು, ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ... ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ... ಖಚಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತೇ’ ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನಿಡುತ್ತಾನೆ.

‘ಹುಡಿದೂ ಹುಡಿದು ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾ? ಬಿಡಿ ಸೇದೋ ಚಟ್ಟಾನೂ ಇದೆಯಾ ಹೇಗೆ?’ ಮತ್ತಾರದೋ ಕುತ್ತಾಹಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಬಾಲನ್ ತಪ್ಪಿಬ್ಬಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ‘ದೊಡ್ಡೊವ್ವು ವಿವೃ... ಬ್ಯಾಡ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅಮಾವರೆ... ನನಗೆ ತರಕಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗುತ್ತಲ್ಲ.’ ಅದೆಂತಹ ಸಮಾಧಾನದ ಮನಷಿಗೆ... ಅದೆಪ್ಪು ತಾಳೆ.

‘ಅಮಾತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುರಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾಲನ್ನನ ಕಳಕಳಿಯ ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ‘ಬಿಡಿ ಅಮ್ಮು... ಪಾಪ... ಅವರು ಮನ್ಯಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಮುದ್ದೆಸಾರು ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ದೆಕ್ಕಲ್ಲಾ...’

ಇಂತಹ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಎವ್ವೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಿಸಿದರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದರೂ ಒಮ್ಮೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಒಂದುಬಿಡುತ್ತದ್ದಲ್ಲ. ಸಹವಾಸ ದೋಷವೆಂಬ ಭಯ ಅಡರಿಸೊಂದು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೇವಲ್ಲಾ... ಈ ಹುಡುಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇಂತಹ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹುಡುಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಬೆಂಬಲ, ಪ್ರೌತ್ತಾಹವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನೆಂಬ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಈತ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿತಂದೆಯರನ್ನಾಗಲಿ, ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನಾಗಲಿ ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೊಣಗಾಟಿಮಿಲ್ಲ, ಮೂರು ಪ್ರಾಂಟ್, ಮೂರು ಶಟ್ರೋ... ಅಪ್ಪೇ... ಅದನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಂ... ಅದೋಂದು ದಿನ ಅದೆಪ್ಪು ಖಿಂಡಿ ಹುಡುಗಿನೆ... ಹೋಸ ತರಕಾರಿ ಗಾಡಿಯೋಂದನ್ನು ಕೊಂಡು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು. ‘ನೋಡಿಯಮ್ಮು... ಕೆಳಗೂ ತರಕಾರಿ ಮಡಿಕ್ಕಂಬೊದು... ಒಳ್ಳೆ ಮರದಾಗೆ ಮಾಡೋರೆ. ತಿಂಗಳೂ, ತಿಂಗಳೂ ಇಟ್ಟಿಪ್ಪು ಸಾಲ ತೀರಿಸಿಬಿಡ್ರಿನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಬಾಲನ್ನನ ಮುಖಿದ ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಷದ ಸುಗ್ರಿ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಲಿಕಾಪ್ರಾ ಕೊಂಡವರೂ ಇಪ್ಪು ಸಂಕೋಷದಿಂದಿರಲಾರಂ. ಹಣದ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮನಷಿನ ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಇರುವುದರಲ್ಲೇ